

den. “Dat ertoe besloten is, betekent natuurlijk nog niet dat die verordeningen er al zijn, dat zal zeker nog wel een paar maanden duren. En intussen gaat op 1 juli wel die nieuwe wet in werking. Dus wij maken ons grote zorgen of dit ‘gat’ ons geen natuur en landschap gaat kosten.” Hoe het gaat aflopen met dit ‘gat’, is nog onduidelijk. De Structuurvisies die alle overheidslagen volgens de nieuwe Wro opgesteld moeten hebben (zie kader), bevatten voortaan een realisatieparagraaf, een beschrijving waaruit blijkt hoe die overheid de ruimtelijke belangen wil verwezenlijken. Wellicht dat deze paragraaf het gat juridisch kan vullen.

Maar intussen zijn er nog steeds verschillende provincies die vooralsnog niet van plan zijn verordeningen op te stellen. Sommige zullen misschien deze maand nog van gedachten veranderen, andere kiezen er zeer bewust voor. Zij zijn van mening dat de bestuurlijke afspraken die ze met gemeenten hebben gemaakt hard genoeg zijn om voor de rechter stand te houden. Of Van Buuren gelijk heeft met zijn stelling dat alleen een verordening juridisch houdbaar is, dat zal jurisprudentie moeten uitwijzen. Dus mocht die gemeente met bouwplannen in de EHS gelijk krijgen van de Raad van State, dan zullen provincies alsnog massaal aan het verordenen slaan. ♦

redactie@vakbladnatuurboslandschap.nl

Recreatie en natuur

Recreatie botst steeds vaker met Natura 2000, althans in de rechtszaal. We kenden al de zaak van de aanleg van het schelpenvoetpad door de duinen van Katwijk (habitatrictlijngebied Meijndel en Berkheide). Zo’n 100 vierkante meter van het prioritare habitattypetype grijze duinen (‘vastgelegde kustduinen met kruidvegetatie’) zou verloren gaan ten behoeve van de aanleg van dat voetpad. Oppervlakke-uitbreiding en kwaliteitsverbetering van grijze duinen was echter gewenst in verband met de landelijk zeer ongunstige staat van instandhouding en de grote verantwoordelijkheid van Nederland voor dit habitattypetype in Europa. Voor de liefhebbers zij verwezen naar de letterlijke tekst van de uitspraak van de Raad van State van 19 december 2007, gemakkelijk terug te vinden onder zaaknummer 200700097/1 op de website www.raadvanstate.nl.

Nu is er zeer recentelijk ook nog de zaak van het racen met kitebuggies over het natuurstrand van Schouwen-Duiveland deelsluitmakend van het Natura 2000-gebied Voordelta (Raad van State 14 mei 2008, 200704100/1). Dit brede en rustige stuk strand is niet alleen geliefd bij de gewone zeehond en de drieteenstrandloper, maar ook bij kitebuggy-coureurs die zich op een karretje laten voorttrekken door een vlieger en daarbij hoge snelheden kunnen halen.

De Raad van State vindt het niet genoeg dat kitebuggies wellicht als bestaand gebruik kunnen worden aangemerkt in het nog op te stellen beheerplan Voordelta. Ook het Zeeuwse verweer dat effecten van strand- en oeverrecreatie zoals kitebuggies op visetende en/of schelpdieretende watervogels en op zeehonden op ‘nul’ zouden

kunnen worden gesteld, is volgens de Raad van State niet nader onderbouwd en zou ook ter plaatse onvoldoende onderzocht zijn. De plaatselijke wethouder is nu een beetje ongerust dat de onderzoeksplicht nu voor alle zomerse strandevenementen gaat gelden.

Problematisch is inderdaad dat er nog geen beheerplannen zijn vastgesteld, die enige duidelijkheid (kunnen) verschaffen over wat wel vergunningplichtig is en wat niet. Bij het opstellen van de jaarlijkse jurisprudentie-monitor voor natuur (te vinden op www.wotnatuurenmilieu.wur.nl) merkten wij al dat recreatie een steeds groter aandeel heeft in de natuurrechtspraak. Het aantal juridische geschillen over recreatie blijkt momenteel zelfs bijna even groot als dat van woningbouw... We moeten maar afwachten of dat straks verandert met de komst van de beheerplannen.

Fred Kistenkas, Alterra en leerstoelgroep bos- en natuurbeleid, Wageningen Universiteit
fred.kistenkas@wur.nl